REALITATS PARAL·LELES

PERE BADIA

Normalment els museus es creen a partir d'una col·lecció, per la necessitat de preservar el patrimoni cultural d'un país, poble, societat, etc. Han d'oferir al públic que el visita, l'essència pel qual va ser creat. Al nostre poble tenim uns museus, herència d'en Santiago Rusiñol i en Deering, entre altres, que compleixen el que abans hem dit i han resistit bastant bé el pas del temps, tot i els intents per canviar-los per part d'alguns personatges.

Però quan vols crear un nou museu sense tenir res per posar-hi dins, no fa falta ser molt espavilat per veure que tenim un problema. En refereixo al museu que l'Ajuntament vol dedicar a *L'Eco de Sitges*. Ara que ja no hi ha màquines, que no queda res d'aquella antiga impremta, hem de fer un museu? Aquesta idea ha sorgit pel fet que l'Hospital de Sitges com a propietari, vol vendre entre altres, la casa on abans estava el setmanari. La venda d'aquesta i d'altres dues malmeses construccions, serviran per crear un nou espai a l'Hospital. Construiran apartaments que tindran uns llocs comuns per a la gent gran que es pot valdre per si mateixa. Així doncs, l'Ajuntament comprarà l'edifici del carrer Bonaire a un preu molt més baix, tal com diu la llei, tot i aparèixer veus discordants recordant que aquella casa no té cap valor arquitectònic. Tanmateix compensarà a l'Hospital perquè pugui construir la nova ala d'apartaments pels avis.

Veient el que ens està caient, els nostres governants viuen en una realitat paral·lela

El que es pot entendre d'aquest nou museu és que costarà més la salsa que els caragols, perquè no oblidem que un terreny al centre de Sitges a preu de mercat és molt elevat. Arribats fins aquí, a mi també se m'ocorren idees: un cop fet el museu podríeu fer un recorregut pel poble anomenat "Olor de tinta". Començarà a l'antic Eco, després passarem pel carrer de la Palma recordant les Gràfiques Puig, pujarem al Poble Sec per visitar la Impremta Serra i acabarem el recorregut a les noves oficines de l'Eco, on un dels descendents dels fundadors d'aquest diari centenari us saludarà molt amablement.

L'altra gran idea del consistori és muntar una llibreria subvencionada al Patronat, i suposo que davant li posaran el nom de cooperativa perquè quedi més popular. Això sí, també serà cafeteria... Valga'm Déu! Com no se li havia ocorregut a ningú aquesta idea tan increïble. Segons diuen des de la Casa Gran, aquesta idea ha sortit d'un procés participatiu, en definitiva, que es fa el que el poble demana. I és veritat... vas pel carrer i escoltes la gent demanant una llibreria municipal al Patronat, les converses a l'hora de dinar girant al voltant de la llibreria, les catifes de Corpus es decoraran amb llibres, i crec que, fins i tot, han fet assemblees per preparar grans manifestacions a favor de la llibreria amb cafeteria, perquè a Sitges quan fem les coses les fem ben fetes.

Quin poble no voldria un espai cultural literari on pots comprar un llibre i prendre't un cafè ecològic? Qui podria dir no a aquesta innovadora idea en una època on la venda de llibres és mínima? Qui dirà no a una llibreria pagada entre tots, en un poble on ja fa anys que va tancar l'última? Des d'aquest article demano calma a la gent de Sitges, no ens posem neguitosos, no ens fem il·lusions, imagina't que al final no ens posen una llibreria subvencionada amb diners públics... quin disgust! Allò que tant volíem no ha pogut ser. Però això sí... ens diuen que estudiaran la seva viabilitat tècnica i de l'econòmica no en parlen... Què pot sortir malament?

Museus sense contingut a preus desorbitats, carrers bruts, llibreries subvencionades, platges sense sorra... Amb la que ens està caient a sobre, l'únic que puc dir és que els nostres governants viuen en una realitat paral·lela.

El Dia Internacional dels

ESTIMEM ARBOLI

jor) que un dia van desaparèixer